

FLORICELE

Țoia beletristica, ce u data 'u septemana. Țoia
No 8. Țoi, 21. Fauru. 1863.

Motto } Dinu tenereci sa ne castigamu fruptile de care voim
a ne bucura la betronetie. Celce lasa sa treca timpul
ne solosiindulu va culge la betronetia si sine si lipsa.

Fragmente din unui divorciu. (finea)

----- Nica e maritata! despartita pe eterni domine, - fata in
acarii juri acimiu doua septemani visamii u fericire pe vitorii
- nu e mai multu, de via orapituo dela mine sortea! Oh! dar astoi
mi e numai provia, ca candu me cugetu a me apropra de fericiremi, atunci
sami steia in ante u stavila neinvinsibila, candu socoteamu ca neca,
diurile semi vor fini, atunci sa cadu in adencimeca nefericiriloru! -

De candu e maritata Nica do tre ori amii convenitu cu ea, si pre
misa plangatore totudeana o amii vidiutu vesela. Se vede a vorbu cu
mine cu acca iubie a mainainte, seu dora cu acca amicia.

La intia convosire o amii intrebatu cu u besceme inea, si ea siau interoi
cu vintele pe alte oferte nedandumi nici un raspunsi la intrebaremi.

Alia s'au intplatu si la u doua convosire. - Sai la a treia con
vinsire steiti, a nu me despartu de ea foru de raspunsi la intrebaremi. - Si
dupa comai multe intrebari nu candu in ante alte oferte - la' l'acta fura u
musa, - cumi p'nsu mara si i' d'aciu:

— De cându' ești maritată Ica, de multeori t'amiu' întrebatu', ca iubescime
au ba? dai' nici u' data nu m'ai' răspunsu'; acumu' te rogiu' pe totu' acia ce
e în antea ta santu' si amatu', te rogiu' spune mi' iubescime au ba?

— M'ai' întrebatu' de multeori, si nu'tiamu' răspunsu', e dreptu', — dai' ore fi-
tariu' acia tie spre mangaere, daca ori' cum t'asi' iubiu', seu putetearu' macinu',
de ti asi' spune ca nu te iubesci; — eu baromu' credu', ca iubirea seu ne iubirea
unei femei care acumu' are barbatu' nici u' stremutare n'aru' face intrun' ju-
ne, dreptu' acia sa lesamu' lucrulu' acesta, asigurandu'te ca eu te iubesci ca
pro unu' dulce frate alu' meu, ce si eu dorescu' dela tene. —

— Nu asia — eu postescu' raspunsu' directu'. Tu candu' ai fostu' fata m'ai' spusu'
ca me iubesci, si iubirea ta m'a' inaltatu' la fericire, acumu' ești despartita de
mine si prin legea omeneasca, si prin cea Domnediasca, si totusi' dorescu'
a'sci' ca iubescime au ba? — de me iubesci, atunci' me duci cu u' animu' tu',
Tu dai' totusi' mangaeta, ca pro cine iubesci acia me iubesci si pro mine, iar'
de nu me iubesci, atunci' me despartu' cu anima' macinita si sufletu' tulburatu',
adacea pro care o amu' iubitu' mai' pro rusu' detate, e u' furtia fora sentiri, acariu'
budie nu se inficosia dia si spune ce nu'i sentiesce anima, ca de nu me iubesci
mai' deve sa deduci ca nici candu' nu m'ai' iubitu'.

— O! la ce me aduci tu pro mine, a spune acia ce amu' voitū a tene totu'deuna in,
chigi in propriu', dai' fie — tu me silesci. Inteira candu' t'amiu' cunocutu' t'amiu'
amatu', si m'amu' maritatu' ca a' de bunita sa me despartu' de tene, in sa mai'
barbatulu' meu cu inuovile lui cele bune m'ai' invinsu', si incepu' a' lu' pre,
si apoi' a' lu' si iubiu'. Cia pro tene te iubesci ca' idealulu' unu' visu' fericitu' a' tie,
barbatulu' meu, iar' pro elu' ca pro un' barbatu', care mai' tare merita amorea mea, si ca
ca me face sa fu' cu credintia si cu amore nu numai' datorintia, ci si sem-
nabile amoro', ca in elu' aflu' tote perfectiunile acelu', ce ceru' eu in unu' barbatu'.

— Nu intieba dara mai' multu' despre lucrulu' acesta, si nici nu me judeca, daca
amamui' ca eu numai' pro barbatulu' meu elu' iubesci cu amorea cea mai'
bunita, care nu ceca si nu sarutea dia, si remane credincioasa in eternu' cota
credintia prin anima ale'sa. — Cia dulce amice, tu singuru' poti vede, ca
eu m'ai' datorintia, si de asi' face altminteru' tu singuru' mai' judeca de rea. —

— Pro aceasta m'ai' luatū de mana si m'ai' dusu' in chilia, unde ora' si barba,
si apoi' mergendu' la elu' l'a' scrutatu' cu aceste cuvinte:

— Tu crede sa poata intieveni ceva, ca m'ai' itea cletinu' in amoremi' cea
ce te tene, iubescime dai' si tu pro mine totu'deuna ca eu pro tene.

Precinui timpul amu ramasu inca dupo' acia in giurulii fericitei parechi, si despartindume de ei m'amu dusu cu u' rugaciune tainica; ca fiescecare fe mea sa aiba insusirile Icaii, si ca ea nicicandu' sa nu se insiele in ore, dintia ei; si in eternu' sa sa fie fericita.

J. Negru.

Frumosa Sabina.

De unde vini Sabina
 Abendru' puiioru.²
 Dor' dela fontana
 Numita bujoru.²
 Dai' da' mi' copilitia
 Din acelu ulcioru;
 Dami dami scumpavitia,
 Da' mi' din alu teu doru.
 O' mi sete tare
 Si nu potu so frangu;
 Peptu' mi arde'n para,
 Si nu potu sa lu stingu.
 Car' de tu mi da
 Din alu teu ulcioru,
 Sa credi, va' nceta,
 De locu' alu meu doru.

Tiasi dai' badisioru,
 Sa bei' apa rece;
 Dara alu teu doru,
 Ibai taru' va' cresce.
 La unu' anu' mai dactu
 Din accatu ulcioru,
 Dai' sa' ingropatu,
 Sermanulu' fecioru.
 Da' mi iubita fica,
 Da' mi, da' mi' stemperare;
 Da' mi' nu' ti' fie frica:
 Ca eu' mi' viteasu' mare.
 Sa' datu' beata' fata
 Din alu seu ulcioru,
 Si pe locu' indata,
 Lau' patrunsu' amoru.

J. Dobosiu.

Rugaciunea mea. *)

Te a' Templei
 Rece peatra
 Ingenunchindii
 Cu ca' fata.

Te rugam a'
 Totuputinte!
 Ca sa potu' fi
 Fericita!

*) Versulu' acesta e dela u' femea, care numai de doi ani se deprinde cu limba romana. — Pentru acia elu' si impartasimu' in originea sa; ro-
 gandu' cu tota stima; ca si mai departe sa aiba indoita energia, intru
 instiarea dulcii limbi romane. —

Amor³ multe
Nam³ cerut³ eu
C³ amante!
Sufletul³ teu!

Sum amorizat³.

Cu sum amorizat³,
Spunevoi ca'n cine?
In sufletul³ curat³
A unei romane.
Alba e ca neoa
A ii animioara,
Dulce ca si roa
A ii gurisioara.
Septui flacareana
De unu formos³ ador,
Nochi ii oglindeana
Al naciunei amoru.
Si fraget³ si dulce
A ii pieptu tenerelu;
Totusi ilu patrunge
A lui Cupido Zelu.
Flore tinerica
Brieteti animioara!
Ca e pre crudica,
Ca roa primiveia.
Dulce florica,
Nu grabi pre tare!
Ca amoreca stica,
Daca e pro mare.

De cand⁴ ruga
Mi nplinita
Cu sum cea mai
Fericita.

S. Juliana.

Nu teai uitatu la flori,
Ce crescu tarzute?
Cum perii i tipu a'e nori
Si nu adusa frunte
Seu si la fluturii,
Carii sugu nectarulu
Din multi pomi tinerei,
Degrab³ si perdu fiulu!
Formosa riginu,
Totusi te adoreru.
Ca pre u' regina;
Si tonulu teu oșteau,
Care de m'aru dice:
Manu peste unu anu
Tio dau, fiu in pace
Ca esti fiu de romanu.
Atunci sum felice,
Cu flore esista,
Care mi face dulce,
Viata mi cea trista.
Si in locu de amar³
Din gurati dulcica,
Voia sugu eu nectaru,
Ca d'in florica.
Isaia Montea.

D. Milianu
Epitoru.)

Ioan Petrovicu
Redactoru responderu.